

Тип моделей консолідації банківського та страхового бізнесу, яким притаманна консолідація на рівні інституцій, включає в себе модель спільного підприємства, стратегічну модель створення нової інституції, модель обміну акціями фінансових інституцій чи створення конгломерату – фінансової групи, а також стратегічний альянс. Кожна із цих моделей може мати власні модифікації, також можливим є симбіоз чи одночасне використання декількох моделей.

Нині найбільш прийнятною моделлю інтеграції банку та страхової компанії експерти визначили взаємодію на основі партнерських відносин (62,5%), що цілком відповідає сучасній концепції маркетингу партнерських стосунків [3].

До основних тенденцій подальшого розвитку взаємодії банків і страхових організацій в Україні слід віднести: впорядкування законодавства стосовно можливостей повномасштабної взаємодії банків і страхових організацій; організацію банкострахових груп; розробку нових спільних фінансових продуктів; розвиток і зміцнення різних видів партнерських взаємовідносин банків і страхових організацій; підвищення конкурентоспроможності фінансового ринку в цілому, стимулювання процесів очищення ринку як основоположного чинника зміцнення довіри.

Вирішення цих завдань дозволить не тільки подолати стагнацію, а й стане потужним фундаментом для подальшого стабільного зростання, формуванню прозорого ринку, де головним пріоритетом стане захист інтересів громадян, зміцненню довіри до страхування як засобу захисту суспільства від нових викликів і підвищенню добробуту населення в цілому.

Література:

1. Клапків Ю. Банківське страхування: нові виклики та можливості [Електронний ресурс] / Ю. Клапків, В. Тринчук // Страхова справа. – Режим доступу: <https://forinsurer.com/public/08/12/26/3665>.
2. Дзюблюк О. В. Теорія і практика грошового обігу та банківської справи в умовах глобальної фінансової нестабільності: монографія / О. В. Дзюблюк, В. В. Корнеєв, В. І. Міщенко та ін. ; за ред. д.е.н., проф. О. В. Дзюблюка. – Тернопіль : ФОП Осадца Ю.В., 2017. – 298 с.
3. Малахова О. Л. Організаційні основи співпраці комерційних банків і страхових компаній [Текст] / О. Л. Малахова // Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. – 2013. – Вип. 18. – С. 92-105.

Оксана ПІДЛЕТЕЙЧУК

студентка навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій

освітня програма «Банківська справа»

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Забчук Г.М.

КРЕДИТУВАННЯ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

У сучасних умовах банки як основні фінансово-кредитні установи та посередники повинні забезпечувати ефективний перерозподіл фінансових ресурсів в масштабах соціально-економічної системи держави. Суб'єкти господарювання відчують нестачу власних ресурсів для забезпечення економічного розвитку та підвищення інвестиційної активності. Найефективнішим шляхом вирішення даної проблеми є залучення банківських кредитів в обсягах та на умовах, що відповідають вимогам збереження та нарощення ефективності їх фінансово-господарської діяльності.

Динамічний розвиток промисловості неможливий без кредитування, але лише обмежене коло потенційних позичальників мають фінансову можливість обслуговувати кредити за поточними ринковими кредитними ставками [4]. Підприємства реального сектору України відчувають гостру нестачу кредитних джерел фінансування, про що свідчить наближення позитивного значення коефіцієнта залежності інвестицій від зовнішніх джерел фінансування для всіх видів економічної діяльності нефінансового сектору до 100%. При цьому найбільшою мірою потребують зовнішнього фінансування саме ті види економічної діяльності, для яких характерними є або велика потреба в інвестиціях (транспорт і зв'язок), або низька рентабельність (сільське господарство, мисливство, лісове господарство) [1] (табл. 1).

Однак, навчені кризою, банки зараз доволі обережно підходять до кредитування реального сектору економіки. Перелік кредитоспроможних підприємств на даний час не дуже великий. За результатами останніх років чимало галузей продемонстрували скорочення виробництва [4].

Таблиця 1

Оцінка залежності окремих видів економічної діяльності реального сектору економіки України від зовнішнього фінансування, % [1]

Вид економічної діяльності	Коефіцієнт залежності інвестицій від зовнішніх джерел фінансування
У цілому за реальним сектором економіки у т.ч.:	96,96
Сільське господарство, мисливство, лісове господарство	99,19
Промисловість	96,58
Будівництво	96,10
Торгівля, ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	95,33
Діяльність транспорту та зв'язку	98,14

За даними Національного банку України, в останній період спостерігається зростання кредитування реального сектору економіки. Лише за серпень - вересень кредитний портфель банків збільшився на 30 млрд. грн. А з початку року портфель кредитів, наданих юридичним особам, збільшився на 18,8 млрд. грн. [3].

Проте, фінансове становище банківського сектору не дає банкам можливості активно інвестувати в реальний сектор: високий рівень проблемної заборгованості і необхідність формувати резерви підштовхують фінансистів до безризикового вкладання коштів в ОВДП.

Крім того, невизначеність фінансових прогнозів стимулює провідні банки продовжувати резервуватися під проблемні і потенційно проблемні кредити, що створює тиск на рівень доходів у системі.

При виборі суб'єктів підприємництва реального сектору для кредитування банки повинні здійснювати оцінку не лише їх кредитоспроможності, але й з позиції перспектив економічного розвитку країни чи регіону, можливості виробництва інноваційної продукції або надання послуг, що раніше не надавали юридичні особи в Україні. Це дасть можливість в майбутньому мати надійних і постійних позичальників, які використовують позикові кошти для оновлення виробництва,

запровадження нових технологій, випуску нових видів продукції, розширення його асортименту тощо.

Література:

1. Гриценко Л. Оцінка потреби реального сектору економіки України у банківських кредитах [Електронний ресурс] / Л. Гриценко. Режим доступу :http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Mre/2009_4_1/4_5.pdf.
2. Дубинський О. Курс на кредити [Електронний ресурс] / О. Дубинський. Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/macrolevel/kurs-na-krediti-.html>
3. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk&cat_id=44578#1
4. Кредитування реального сектору економіки : бути чи не бути? [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ukrbanki.com.ua/news/51112/>.

Марія ПЛАТОНОВА

студентка факультету фінансів

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

викладач Сегеда Л.М.

ПЕРСПЕКТИВИ ТА РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ

Світова економіка неодноразово зазнавала руйнівних криз, які змушували змінювати її системні засади. На сьогодні глобальні дискусії полягають у реформуванні економічних інститутів і рейтингових агентств, у координації антикризових заходів центральних банків, а також у створенні абсолютно нової моделі валютно-фінансової системи.

Технологічні зміни відбуваються ледь не щодня. Потреби людей також змінюються і ці зміни, перш за все, полягають у покращенні якості продукції, швидкості надання послуг. Це зумовлює переосмислення таких понять, як «гаманці», «монети», «гроші» та усвідомлення невідворотності пристосування до віртуального простору: тепер вони оцифровані, спрограмовані, які зберігаються і зашифровані в онлайн-базах даних.

Криптовалюта походить від англійського «cryptocurrency», тобто віртуальна валюта, захищена криптографією. Криптовалюта – це вид цифрових грошей, в якому використовуються розподілені мережі і публічно доступні журнали реєстрації угод, а ключові ідеї криптографії поєднані в них з грошовою системою заради можливості створити безпечну, анонімну та потенційно стабільну віртуальну валюту [1].

Насамперед, криптовалюта – це швидка і надійна система платежів та грошових переказів, заснована на новітніх технологіях і непідконтрольна жодному уряду.

Основними криптовалютами, які функціонують на ринку на даний момент є Bitcoin та Ethereum. Важливим фактом є те, що Bitcoin з'явився за кілька місяців після краху глобальних банків. Його програмне забезпечення дає змогу користувачам надсилати гроші безпосередньо через Інтернет, без посередників, і жодна сторона не може створити Bitcoin. Однак, у контексті порівняння з традиційними сучасними грошовими системами, найбільш суттєвою відмінністю видається те, що «все є заснованим на крипто-доказі, а не на довірі» [2].

На сьогодні значно зростає зацікавленість пересічних громадян у використанні криптовалюти, так само як зростає кількість компаній, які працюють з цією валютою.